

Pan Miroslav Lapiš

Pan Miroslav Lapiš se narodil 15. června 1941 v Petřvaldě v rodinném domě svých rodičů. Maminka se jmenovala Ludmila Lapišová (rozená Hlisnikovská) a tatínek Josef Lapiš. Z dětství si pamatuje, že v dobách nacistické okupace přijeli na hospodářství rodičů Němci na koních, vytrhli prkna z plotu a pustili si do jejich stodoly koně, aby se najedli. Rodina neprotestovala, naopak se bála. Jeden Němec dal panu Miroslavovi žvýkačku, v té době nevěděl, co to je, tak jí ukousl a polkl.

Pan Miroslav Lapiš v 6 letech začal chodit na osmiletou základní školu Masarykovu v Petřvaldu. Před ukončením základní školy se rozhodoval, co bude dělat a na co se bude v životě specializovat. V Petřvaldu nebyl moc výběr pro budoucí povolání, pouze hutě a doly. Naskytla se mu příležitost, když do školy přišel letecký major z letecké školy v Liptovském Mikuláši na nábor adeptů pro vojenské stíhačky. Ze třídy pana Miroslava Lapiše se přihlásil pouze on a jeho kamarád. Pan Miroslav dostal přihlášku, kterou musel vyplnit doma s podpisem jednoho z rodičů. Tatínek mu to zakázal a pan Miroslav byl zklamán, nechtěl jít ani tam a ani tam, tím se zpozdila přihláška na učení na obor - Elektro důlní zámečnick a musel rok pracovat na povrchu jednoho dolu, to mu bylo 15 let. V 16 letech podal přihlášku na obor Elektro - důlní zámečnick na učiliště v Havířově (hornické učiliště pracovních záloh). Zde studoval 3 roky, a protože bydlel 4 km od učiliště, tak musel každodenně dojíždět. Jelikož pracoval pan Miroslav Lapiš rok v různých profesích - zámečnictví, truhlářství, kovářství, klempířství, tak panu mu nedělalo nic problém a vše, co se na učilišti učili, to již pan Lapiš uměl. V druhém ročníku se na internát dostal a tam měl různé zájmové kroužky, včetně sportovních her, chodil na taneční kurzy, do folklórního souboru „Ondráš“, který sídlil v Ostravici.

Po vyučení v roce 1959 nastoupil do zaměstnání na dole Julius Fučík II v Petřvaldě, kde se těžilo černé uhlí. Pan Lapiš pracoval v údržbě, chodil po celém dole a spravoval stroje.

Ve 20 letech v roce 1961 ho oslovil kamarád na šachtě s tím, aby s ním jel na rekreaci do Jugoslávie a odtamtud, že by emigrovali do Rakouska. Pan Lapiš to odmítl, chtěl zůstat s rodinou. Kamarádovi se emigrovat podařilo, což přineslo jeho rodině velké potíže. I pan Miroslav byl podroben výslechu StB, nic jim však neřekl.

V 25 letech v roce 1967 se oženil s paní Marií a poté se s manželkou přestěhovali do nového bytu do Karviné.

V srpnu 1968, když vojska varšavské smlouvy obsazovala ČR, tak ho tyto události zasáhly přímo na pracovišti. Horníci se začali shromažďovat a domlouvali se, že se půjde demonstrovat do Ostravy před radnici proti vstupu vojsk.

Pod tlakem musel pan Lapiš vstoupit do KSČ, aby měl lepší práci, stal se tedy členem. Měsíčně byly organizovány schůze. Raději byl však s rodinou. Pro pasivitu byl pak ze strany vyloučen, což mu vůbec nevadilo.

S manželkou vychovali dvě dcery a v roce 1971 se přestěhovali do Štítar u Kolína, když skončil desetiletý závazek u horníků.

V Kolíně začal pracovat v Lučebních závodech deset let jako zámečnick. Vzhledem k tomu, že horníci chodili do důchodu v 55 letech, tak mu chybělo ještě 5 let v hornictví, proto si našel práci v Rudných dolech na Kaňku v Kutné Hoře a zde pracoval 5 let.

Hornická práce byla velmi těžká, což se podepsalo na zdraví pana Miroslava Lapiše na celý život. Po celý život se pan Lapiš věnoval amatérskému fotografování, fotky si sám vyvolával, měl k tomu zřízenou i místnost v domě ve Štítarech. V důchodu se věnuje se svou manželkou

paní Marií Lapišovou zahrádce, kde pěstují zeleninu a ovoce. V roce 2017 spolu oslavili 50 let společného života.